

VII.

Forslag til Lov

om

Sparekasser.(Fremsat i Landstinget den 5. Oktober 1915 af Handelsminister *Hassing Jørgensen*.)

§ 1.

En Sparekasses Formaal er:

- a. Modtagelse af Indskud til Forrentning;
- b. Anbringelse af Midlerne dels i sikre og let sælgelige Værdipapirer som Statsobligationer, Kreditforeningsobligationer og lignende, dels i Udlaan mod Pantesikkerhed, Selvskyldnerkaution eller tilsvarende Betyggelse.

Sparekasser maa diskontere Veksler, men ikke afhænde dem videre. Endvidere er Sparekasser berettigede til under deres Virksomhedsomraade at optage Udlejning af Bokser til Opbevaring af Værdier. Sparekasser, der ved denne Lovs Ikrafttræden driver Forvaltnings- eller Forsørgelsesvirksomhed i Forbindelse med Sparekassevirksomhed, skal være berettigede til under Tilsyn af Sparekasseinspektøren at vedblive dermed indenfor den nuværende Ramme.

Sparekasser maa ikke yde Garanter eller Aktionærer højere Udbytte af den indbetalte Kapital end 1 pCt. over den Indskyderne i Regnskabsaaet godskrevne højeste Indlaansrente. For Sparekasser, oprettede før 1. April 1912, gælder dette Forbud dog ikke før 10 Aar efter Lovens Ikrafttræden.

Sparekasser maa ikke for Indskud, for hvilke der gives Indskyderen et til Til- og Fraskrivning af de indsatte og udtagne Beløb bestemt Bevis (Kontrabog eller Indlaansbevis), som Rente og (eller) Bonus yde et større Udbytte end det, der under Hensyn til Kursværdien vilde kunne opnaas som Gennemsnitsudbytte ved Anbringelse i samtlige aabne Serier af 4 pCt. Obligationer, der er udstedte af Kreditforeninger, hvis Obligationer ultimo Juni 1914 noteredes paa Københavns Børs. Beregningen af Obligationernes gennemsnitlige Udbytte foretages af Bankinspektøren og Sparekasseinspektøren efter Regler, som fastsættes af Handelsministeren. Det saaledes udfundne Tal offentliggøres i Statstidende som gældende højeste Rente for den følgende Maaned.